

[Aksel Larsen.]

set fra, at Udgiften ved at tilvejebringe andre Tilstande ved Thyborøn kommer til at paahvile Statskassen og dermed hele det danske Folk, hele Landet, er det under alle Omstændigheder ogsaa noget, som har Betydning ikke blot for de paagældende Havne, Fiskere, Egne eller Byer, men for hele Landet, og Spørgsmaalet maa løses under Hensyn til hele Landets og hele Folkets Interesser. Vi kan ogsaa se lidt snævrere økonomisk paa det. Hvis der skal investeres 100 Mill. Kr. i et Foretagende herhjemme foruden de kommende Udgifter til Driften og Vedligeholdelsen, maa man vel ogsaa overveje, selv om man ikke skal anvende for snævre økonomiske Betragtninger, om denne kolossale Kapital maaske kunde anvendes paa andre Omraader til større Fordel for det danske Folk og Samfund og for Danmarks Erhvervsliv. Jeg siger ikke dermed, at man ikke skal investere Penge i Thyborøn, men jeg siger blot, at dette skal man tage i Betragtning, fordi jeg har sporet en vis Tendens, ikke saa meget her i Tinget eller under denne Forhandling, men ved andre Lejligheder, til, at de Politikere, der skal tage Stilling til Spørgsmaalet om Thyborøn, har en vis, maaske forstaaelig, Tilbøjelighed til at skele op under Vestjylland og tænke, hvorledes Stemmerne vil falde ved et kommende Valg, hvis vi tager denne eller hin Stilling til Problemet. Det gaar ikke an at lade den Slags influere paa vore Afgørelser af dette Spørgsmaal. Vi maa tage Stilling til det ud fra, hvad der virkelig er forsvarligt, og ud fra, hvad der er gavnligest for Landet som Helhed.

Som jeg sagde, jeg anser det for bevist, at Tilstandene ved Thyborøn er uholdbare, og saaledes som denne Sag af forskellige Grunde allerede er trukket i Langdrag, tror jeg ogsaa, man kan sige, der maa handles temmelig hurtigt; der skal ikke handles overilet, men man maa se at komme til Ende med Overvejelserne og faa truffet en Beslutning.

Det er min Opfattelse, efter at jeg har gjort mig bekendt med det foreliggende Materiale, at en total Lukning af Thyborøn Kanal maa anses for det mest rationelle, for det sikreste, for det, man med størst Tryghed kan gøre. Samtidig synes det efter de foreliggende Betænkninger og Forslag at være den billigste Ordning; nu maa dette ikke være det afgørende, man skal ikke ubetinget vælge det billigste, man skal vælge det forsvarligste. Men for mig ser det saadan ud, at en total Lukning vil være det for-

svarligste og mest rationelle. Paa den anden Side vil en total Lukning af Thyborøn jo have temmelig vidtgaaende Følger for de paagældende Egne og deres Erhvervsliv. De skadelige Følger har allerede været nævnt her under Debatten. Der er talt om, at Fiskeriet i Thyborøn naturligvis ophører, Thyborøn vil tilsande, og det er jo rigtigt, men det vil dog ikke betyde, at vi ikke derfor kan hente de Fisk op af Vesterhavet, som vi skal hente op, for det paagældende Fiskeri maa vel kunne organiseres fra andre Fiskepladser. Der er sagt, at Fjordfiskeriet vil lide Skade, fordi Saltholdigheden bliver nedsat, og der vil blive Brakvand, muligvis Ferskvand, i den vestlige Del af Limfjorden, og i Tilslutning dertil er der sagt, at Østersfiskeriet vil gaa til Grunde. Jeg mener nu, at man nok vil kunne klare sig uden det, saa det er ikke noget tungtvejende Argument, men jeg er klar over, at der vil opstaa Vanskeligheder for Fjordfiskeriet i en Overgangsperiode; dog maa der komme en Del Fiskeri i Fjorden, og det er ikke helt bevist, at det Brakvands- eller Ferskvandsfiskeri, der vil komme, vil blive ringere end det nuværende Fiskeri. I denne Forbindelse vil jeg minde om, at da man gik til delvis at lukke Hvide Sande, var man nødt til at bevare en Gennemstrømningssluse, for at Vandet fra Aaerne kunde slippe ud i Vesterhavet; Vandet i Ringkøbing Fjord er praktisk talt fersk, men Fiskeriet i Fjorden er ikke ringere, snarere bedre, end før man indførte Hvide Sande Ordningen.

Nu tales der om Limfjordshavnene, og i det Materiale, vi har faaet fra dem, der særlig er interesseret i at bevare Thyborøn aaben, hævdes det, at Lukning af Thyborøn vil faa ligefrem katastrofale Følger for de paagældende Limfjordshavne og -byer og medføre en kolossal Arbejdsløshed i dem. Jeg ser med Forstaaelse paa, at man forsvare sine Interesser, naar man føler dem truet, det er rimeligt, og det bør man gøre, men jeg tror nu nok, at man skyder noget over Maalet i Agitationen for Nødvendigheden af at holde et Løb aabent ved Thyborøn af Hensyn til de vestlige Limfjordsbyer. Fragtudgifterne for Sejlads paa disse Havne kan ikke blive ret meget større, selv om den Sejlads, der der kommer vestfra, fra England og maaske andre Steder, skulde gaa rundt om Skagen og ind ved Hals. Jeg er ganske vist klar over, at det i et saadant Tilfælde vilde gaa, som det nu engang gaar, at den største og gunstigst beliggende og teknisk mest veludrustede Havn har Chancer for at trække en Del Trafik til sig, og at en